

aktiver og passiver, for man havde de nødvendige embedsmænd, og det skulle Finanstilsynet jo gøre, og det regnede man med.

Må jeg henvise fru Pia Gjellerup til statsministerens besvarelse af samrådspørgsmål O den 2. april 1993 i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hvor statsministeren i sit talepunkt siger følgende:

»Beregningerne er foretaget af Finansieringsfonden og Den Danske Bank. Finanstilsynet har under forhandlingerne om kursfastsættelsen bidraget med fortrolige oplysninger om udviklingen de sidste 5 år i de to bankers korrektivkonti for hensættelser.«

Det var altså en helt anden rolle, Finanstilsynet havde, end den, vi fik at vide den 2. april af statsministeren, og det kan vi også læse i rapporten i dag, og det vil altså sige, at statsministeren besvarede sit samrådspørgsmål den 2. april i uoverensstemmelse med de faktiske forhold.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Óli Breckmann og derefter hr. Kent Kirk.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Fru Pia Gjellerup syntes ikke, ministrene behøvede at spørge om mere, når eksperterne havde udtalt sig.

Det er et spørgsmål om, hvad man vil vide, og hvad man ønsker at undlade at vide. Og Finansieringsfondens Richard Mikkelsen og Finanstilsynet vidste, at Færøerne blev presset til at købe en synkefærdig skude den 22. marts.

Nationalbanken var imod, men den tav, og statsministeren, der havde fået information om det sidst i januar måned/først i februar måned, ventede i ugevis med at bekendtgøre den viden til lagmanden.

Op omkring aktiebyttet udøvede finansministeren stor telefonaktivitet for at »overtale« landsstyret til at gå med til at købe dette sminkede lig.

Så det er et spørgsmål om regeringens enten aktive eller passive medvirken til, at et milliardstort lån blev tørret af på Færøerne.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Der hersker ingen tvivl om, at Finansieringsfondens direktør, Richard Mikkelsen, opfattede den aftale, han skulle indgå, som en politisk aftale. Det har vi jo også kunnet se i Undersø-

gelseskommissionens beretning. Og det, der sådan set er det afgørende her, er, at han har handlet ud fra det politiske synspunkt, at det, der var vigtigt, var at få en bedre struktur i de færøske banker, så man samordnet kunne få en tilpasning af det færøske erhvervsliv.

Derfor kan det jo undre, at man stadig væk fastholder, at det er en forretningsmæssig disposition, der er foretaget, især når man samtidig ikke gør noget som helst for at undersøge, om den forretningsmæssige disposition er fornuftig, for dér har regeringen jo slet ikke foretaget sig noget.

Det kan jo også undre mig, at man ikke interesserer sig lidt mere for Finanstilsynets rolle, når man på side 1081 i beretningen læser, at Statsministeriets repræsentant, Gunnar Martens, meddeler, at han »var bekendt med, at man på et senere tidspunkt udskød Finanstilsynets løbende indhentelser af oplysninger«. Og jeg synes, det er meget afgørende at få afklaret i det videre forløb, om det virkelig er korrekt, for det strider jo mod det, som økonomiministeren for et øjeblik siden har sagt her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Fru Kirsten Jacobsen fremstiller nu et svar på et samrådspørgsmål, som om det var i uoverensstemmelse med de faktiske forhold.

Det er der jo ganske mange ting der er i denne sag, og der er mange af os, der har ment, at tingene forholdt sig anderledes, end det nu er afdækket. Og derfor er det eneste spørgsmål, der er stillet: Har man givet nogle oplysninger, som man havde grund til at tro var forkerte?

Nej, det har man ikke! Man har givet oplysninger, som man havde grund til at tro var rigtige.

Til hr. Óli Breckmann kan jeg ikke sige så meget andet, end at den synkefærdige skude på det tidspunkt bestemt i nogen grad var Færøerne selv, blandt andet takket været et langt forudgående overforbrug og en deraf følgende meget voldsom krise.

Det har vi så stillet op til at forsøge at medvirke til at Færøerne kunne bringe sig ud af. Og det er i nogen grad lykkedes dem at komme ud af i hvert fald den værste krise, og det må vi anerkende, men jeg vil ikke anerkende den påstand, at det var noget, som vi nærmest påtvang Færøerne – bestemt ikke.

Til hr. Kent Kirk: